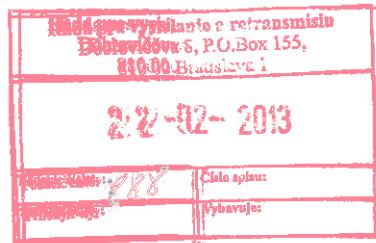
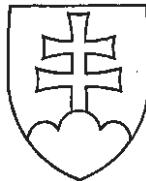

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 15. 02. 2013
a vykonateľnosť dňa 01. 03. 2013.
Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 06. 03. 2013 čiel.

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a súdcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci navrhovateľa: MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o., so sídlom Bratislavská 1/a, Bratislava – Záhorská Bystrica, zastúpený: ADVOKÁT ZLÁMALOVÁ ZUZANA, s.r.o., so sídlom Trnavská 11, Bratislava, proti odporcovi: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu č. RP/041/2012 zo dňa 10. júla 2012, jednomyselne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu č. RP/041/2012 zo dňa 10. júla 2012 z r u š u j e podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 2 písm. a/, c/ O.s.p. a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 323,50 €, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa spoločnosti ADVOKÁT ZLÁMALOVÁ ZUZANA, s.r.o., Bratislava.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozhodnutím č. RP/041/2012 zo dňa 10.07.2012 odporca rozhadol, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 34 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“) tým, že v rámci programu Harry

Potter a väzeň z Azkabanu odvysielaného na programovej službe TV MARKÍZA dňa 11.02.2012 o cca 15:00 hod. odvysielal o cca 16:23 hod. reklamný blok, ktorého priemerná hladina intenzity bola o 7,854345935 dB vyššia ako priemerná hladina intenzity päťminútového úseku programu, ktorý po odvysielaní tohto reklamného bloku nasledoval a o cca 17:22 hod. reklamný blok, ktorého priemerná hladina intenzity bola o 8,838149349 dB vyššia ako priemerná hladina intenzity päťminútového úseku programu, ktorý vysielaniu tohto reklamného bloku predchádzal, čím došlo o cca 16:23 hod. k odvysielaniu reklamného bloku spôsobom, že zvuková intenzita vysielanej reklamy bola vyššia ako zvuková intenzita programu vysielaného v čase tesne nasledujúcim po jej odvysielaní a o cca 17:22 hod. k odvysielaniu reklamného bloku spôsobom, že zvuková intenzita vysielanej reklamy bola vyššia ako zvuková intenzita programu vysielaného v čase predchádzajúcim jej odvysielaniu, za čo mu uložil podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu, určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 3.330 €.

Proti tomuto rozhodnutiu odporcu podal navrhovateľ v súlade s ustanovením § 2501 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p“) v zákonnej lehote opravný prostriedok, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Poukázal na svoje stanovisko k správnemu konaniu č. 213-PLO/O-2041/2012 zo dňa 25.05.2011, v ktorom okrem iného namietal, že spôsob a určenie metodiky merania zvukovej intenzity nie je súčasťou zákona a ani žiadnej vykonávacej vyhlášky alebo samostatného rozhodnutia správneho orgánu, ktorý by zaväzoval ostatných účastníkov konania. Rozdiel zvukovej intenzity napádaných reklamných blokov a pasáži filmu vznikol z dôvodu, že hladina zvukovej intenzity filmovej pasáže po skončení reklamného bloku a v druhom prípade pred reklamným blokom, bola na nízkej úrovni z dôvodu, že časť filmu, ktorá nasledovala po skončení reklamného bloku a predchádzala reklamnému bloku spočívala len v rozhovoroch dvoch detí, nebola doprevádzaná ďalšími zvukovými efektmi ako hudba, ruch z prostredia, išlo o veľmi tichú pasáž. Zároveň uviedol, že môže zaradovať reklamné bloky len v súlade s ustanovením § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. Navrhovateľ samotné meranie ako také nespochybňuje, ale spochybňuje metodiku jeho výhodnotenia. Vysielateľ nemal dôvod zasahovať do úrovni audiočasti predmetného filmu. Ak by mal výhovieť požiadavkám meracej metódy, musel by byť príslušný úsek filmu zosilnený a skomprimovaný o viac ako 6 dB, čo by celkom porušilo autormi nastavený charakter prezentácie. Ticho sa nedá zosilňovať.

Odporca v písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku navrhovateľa uviedol, že vzhľadom k tomu, že vnímanie rozdielov v intenzite zvuku je mimoriadne subjektívou záležitosťou, na ktorú má vplyv množstvo faktorov (technické prevedenie vysielaného programu, spôsob a kvalita signálu, kvalita koncového zariadenia diváka, sluch diváka atď.), rozhodnutím č. RZK/73/2008 aj z dôvodu zabezpečenia právnej istoty vysielateľov stanovil, že k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu porušenia podmienok vysielania reklamy a telenákupu konaním spočívajúcim v odvysielaní reklamy alebo telenákupu spôsobom, že zvuková intenzita ich vysielania je vyššia ako zvuková intenzita zložiek programovej služby vysielaných v čase predchádzajúcim vysielaniu reklamy alebo telenákupu, alebo v čase tesne nasledujúcim po ich odvysielaní, dôjde až vtedy, ak je rozdiel hladiny intenzity vysielanej reklamy alebo telenákupu a zložiek programovej služby vyšší ako 6 dB. Za referenčný rozsah bolo vybraté vysielanie cca 5 min. pred reklamou, vysielanie reklamy a vysielanie cca 5 min. po reklame. Stanovenie rozdielu hladín intenzít reklamy a programu na úrovni 6 dB dáva vysielateľovi dostatočný priestor, aby zvukovú intenzitu reklamy prispôsobil zvukovej intenzite zložky programovej služby, do ktorej je vkladaná, čo je aj zámer, ktorý sleduje predmetné ustanovenie zákona a zároveň sú zohľadnené všetky

špecifická, ktoré so sebou prináša meranie intenzity zvuku. Meranie hladiny intenzity programu za časový interval 5 min. pred vysielaním reklamy a päť minút po jej odvysielaní a reklamy v celej jej trvaní zároveň zabezpečuje, aby niekoľkosekundová tichá pasáž pred odvysielaním, resp. po odvysielaní reklamy alebo niekoľkosekundová hlučná pasáž reklamy po odvysielaní alebo pred odvysielaním programu neskreslili výsledok rozdielov hladín intenzít. Navrhovateľ bol oboznámený s meracou metódou využívanou odporcom, mohol na základe hlasitosti programu korigovať hlasitosť reklamného bloku bez akéhokoľvek zásahu do hlasitosti programu. Väčší rozdiel medzi hladinou intenzity reklamy a časti programu, ktorá jej predchádzala, resp. po nej nasledoval, oproti iným preruseniam v predmetnom programe nastal v dôsledku toho, že vysielateľ vložil reklamu do tichšej pasáže filmu. Túto skutočnosť mal zohľadniť a prispôsobiť jej zvukovú intenzitu reklamy. Skutočnosť, že vložil reklamu do tichšej pasáže filmu nemožno z hľadiska zodpovednosti za porušenie zákona č. 308/2000 Z.z. považovať za liberačný dôvod. Je vecou navrhovateľa, kedy a akým spôsobom pri dodržaní pravidiel ustanovených v ôsmej časti zákona č. 308/2000 Z.z. zaradí do vysielania reklamu. Odporca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 250q ods. 2 O.s.p. rozhodnutie odporcu č. RP/041/2012 zo dňa 10.07.2012 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na konanie vo veci podľa § 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. preskúmal procesný postup a napadnuté rozhodnutie odporcu na pojednávaní súdu dňa 29.01.2013.

Predseda senátu na pojednávaní oznámil výsledky prípravy pojednávania a konštatoval, že z predloženého zvukového záznamu na CD nosiči nevyplýva pre priemerného poslucháča subjektívne výrazný zvukový rozdiel medzi intenzitou reklamy. Zvukový záznam ako dôkazný prostriedok bol predložený odporcom a odporca z neho vychádzal v napadnutom rozhodnutí.

Poverená pracovníčka odporcu na otázky senátu uviedla, že metodika vypracovaná odporcom stanovila po konzultácii s technickými odborníkmi, že rozdiel viac ako 6 dB vo zvukovej intenzite už predstavuje hranicu zvukovej intenzity, ktorá spôsobuje, že vysielaná reklama pre bežného poslucháča je neprimerane hlasitá. Vychádzajúc z tejto metodiky a z merania uskutočneného radou v danom prípade vyplynulo, že rozdiel intenzity zvuku bol v danom prípade 7,8 dB a 8,8 dB, čo podľa predmetnej metodiky zakladá rozpor so zákonom. Toto meranie uskutočňujú pracovníci odporcu na certifikovanom zariadení Dolby LM100 Broadcast Loudness Meter, v sídle odporcu. Zariadenie o meraní priamo nevyhotovuje certifikovaný výstup v písomnej podobe.

V administratívnom spise sa iné dôkazy, ako zvukový záznam vysielania, nenachádzajú.

Podľa § 34 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. vysielaná reklama a telenákup nesmú byť vysielané takým spôsobom, že zvuková intenzita ich vysielania je vyššia ako zvuková intenzita zložiek programovej služby vysielaných v čase predchádzajúcim vysielaniu reklamy alebo telenákupu, ako aj v čase tesne nasledujúcim po ich odvysielaní. Takýto spôsob vysielania sa použije aj pri vysielaní zvukovo-obrazových prostriedkov oddelujúcich reklamu alebo telenákup od iných častí programovej služby podľa odseku 1.

Uvedené ustanovenie zákona stanovuje požiadavku na plynulosť regulácie zvukovej intenzity vysielateľom medzi zložkou programovej služby a do nej zaradovanou reklamou

alebo telenákupom. Ide o čas tesne nasledujúci po odvysielaní reklamy a čas tesne predchádzajúci vysielaniu reklamy a telenákupu. Z ustanovenia nemožno vyvodíť, že by zákonodarca mienil vytvoriť dvojitý právny režim, t.j. iný právny režim pre program nasledujúci a iný pre program predchádzajúci reklame. Ide len o použitú legislatívnu techniku, a slovo tesne sa vzťahuje i k programu predchádzajúcemu vysielanej reklame. Vyplýva to z kontextu, keďže prechod zvukovej intenzity medzi programami a reklamou má byť plynulý a nerušiaci poslucháča.

Skutok zistený navrhovateľom je potrebné rozčleniť nasledovne:

Navrhovateľ v rámci programu Harry Potter a väzeň z Azkabanu odvysielaného na programovej službe TV MARKÍZA dňa 11.02.2012 o cca 15:00 hod.

- 1) *odvysielal o cca 16:23 hod. reklamný blok, ktorého priemerná hladina intenzity bola o 7,854345935 dB vyššia ako priemerná hladina intenzity päťminútového úseku programu, ktorý po odvysielaní tohto reklamného bloku nasledoval, čím došlo o cca 16:23 hod. k odvysielaniu reklamného bloku spôsobom, že zvuková intenzita vysielanej reklamy bola vyššia ako zvuková intenzita programu vysielaného v čase tesne nasledujúcim po jej odvysielaní,*
- 2) *odvysielal o cca 17:22 hod. reklamný blok, ktorého priemerná hladina intenzity bola o 8,838149349 dB vyššia ako priemerná hladina intenzity päťminútového úseku programu, ktorý vysielaniu tohto reklamného bloku predchádzal, čím došlo o cca 17:22 hod. k odvysielaniu reklamného bloku spôsobom, že zvuková intenzita vysielanej reklamy bola vyššia ako zvuková intenzita programu vysielaného v čase predchádzajúcim jej odvysielaniu.*

Senát konštatuje, že metodika merania intenzity založená na „päťminútovom programe úseku“ nezodpovedá požiadavke ustanovenia § 34 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., pretože zákon vychádza z časového úseku vymedzeného pojmom „tesne“. Pôjde teda o časový úsek vymedzený sekundami práve v čase prechodu z programu do reklamy a z reklamy do programu. Metodika pre posudzovanie zvukovej intenzity vysielaného programu by mala vychádzať z empirických údajov tak, aby jej výsledky neboli v rozpore so subjektívnym vnemom priemerného poslucháča a i súdu, ktorý sa oboznamuje so zvukovým záznamom. Rozhodujúca je poslucháčom postrehnutelná zmena intenzity, ktorá je vnímaná ako rušivá.

Z hľadiska preskúmania správnej úvahy odporcu (§ 245 ods. 2 O.s.p.) možno 5 minútový úsek považovať za vybočenie z medzi a hľadísk ustanovených zákonom.

Pokiaľ certifikované zariadenie Dolby®LM100 Broadcast Loudness Meter nie je spôsobilé výdať o nameraných hodnotách certifikát, je nevyhnutné, aby z merania bol vykonaný záznam s označením oprávnených osôb, ktoré meranie vykonali a v prípade potreby poskytli súdu doplnujúce vysvetlenia.

Najvyšší súd napadnuté rozhodnutie zrušil pre nedostatočne zistený skutkový stav a pre nesprávny právny názor týkajúci sa metodiky pre posudzovanie zvukovej intenzity, ktorý nevychádzal z ustanovenia § 34 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporcu č. RP/041/2012 zo dňa 10.07.2012 podľa § 250q ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a § 250j ods. 2 písm. a/, c/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O troskách konania najvyšší súd rozhadol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý mal úspech v konaní priznal právo na náhradu trosk konania pozostávajúcich z trosk právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie opravného prostriedku) vo výške 2x 127,16 € a k tomu prislúchajúci režijný paušál vo výške 2x 7,63 €, spolu 269,58 € + 20% DPH, t.j. 323,50 €. Trosky právneho zastúpenia boli vypočítané (podaním zo dňa 29.01.2013) a priznané podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 1, 2, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Náhradu trosk konania je odporca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa spoločnosti ADVOKÁT ZLÁMALOVÁ ZUZANA, s.r.o., Bratislava, vedený vo Všeobecnej úverovej banke, a.s., č.: 2455938053/0200.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie** je prípustný.

V Bratislave dňa 29. januára 2013

JUDr. Ivan RUMANA, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: *E. Čižková*
Emília Čižková

